

17. december

”Nu må vi snart være der” hører Seks Troldefar sige, da han vågner om morgenen d. 17 december. ”Jeg synes, at jeg kan kende skoven her. Vi må snart være ved den store sø. ”Måske skulle du spørge kragerne” siger Troldemor, ”de suser jo rundt i luften hele tiden. De ved sikkert hvor langt der er”.

Troldefar går uden for hulen og kalder på en af kragerne, som straks kommer og sætter sig på en træstub. ”Har I set den store sø” spørger Troldefar, ”er vi snart ved at være der. Vi skulle jo gerne nå frem til Troldeskoven inden midvinter”, fortsætter han lidt bekymret.

”Kra, jah,” siger kragen og forsøger at klø sig med en klo i hovedet, for at vise at den tænker. Men det går ikke så godt, for den mister balancen og må slå et par ordentlige slag med vingerne for at holde sig på træstubben. ”Joh altså” fortsætter den. ”Vi er ikke langt fra søen. Jeg vil tro at vi kan nå den i løbet af et par dage, men der er et lille problem. Søen er ikke frosset til i år, som den var sidste år, og I kan jo ikke flyve så....” ”Nå” siger Troldefar og klør sig også i hovedet. ”Jaså, men det må vi jo finde en løsning på. Men nu må vi se at komme af sted. Hør her alle sammen, pak tingene sammen, vi skal videre”.

Og så farer alle troldene rundt mellem hinanden, og støder sammen og puffer og skubber og smider rundt med tingene. Men på en eller anden måde får de pakket sammen, og et stykke oppe af dagen er de parat til at drage af sted. ”Tror du at du kan gå selv lille ven?” siger Troldemor til Seks, ”eller skal jeg bære dig, som jeg plejer?”. Seks synes efterhånden, at det er lidt flovt at blive båret – det er længe siden at Nisseemor holdt op med at bære ham. Men han ved jo også godt, at han med sine små ben har svært ved at følge med troldene.

Men han synes, at det er ligesom han er blevet meget større og stærkere, mens han har boet hos troldene. Måske er det alligevel troldesaften der virker, og han stikker forsigtigt en finger ind i øret for at mærke, om der er kommet hårtotter derinde.

Så kommer han i tanker om, hvad det var Troldemor spurgte om, og han retter sig op og siger fast: ”I dag vil jeg gå selv Troldemor. Ellers tak”.

Og så drager de af. De voksne trolde bærer sække og bylter med deres ejendele, og troldebørnene hopper og springer rundt om dem. ”Fang mig” råber Trolde-trille og hiver Troldefrede i halen, og så styrter de af sted og vælter en af de mindre trolde, der giver sig til at hyle, og Troldemor må trøste den lille trolde. Og Troldefar siger, at hvis troldebørnene har så mange kræfter, kan de bruge dem på at slæbe nogle sække. Og så skændes troldene lidt, og børnene bliver ved med at skubbe til hinanden og hive de voksne i halen. For trolde kan ikke lade være med at drille.

Men fremad går det da – og endda temmelig hurtigt, for trolde kan sagtens skændes og drille og skynde sig samtidig.

Og da de har gået et stykke tid, er Seks ved at være godt trætt i benene, og han får mere og mere svært ved at følge med.

Til sidst er han så langt bagefter, at han ikke engang kan se den bageste trolde, selv om han stadig kan høre dem. Men han bliver nødt til at hvile sig lidt, så han sætter sig ned og kigger sig omkring. Skoven ser pludselig meget stor og mørk ud. Og Seks føler sig meget alene. ”Jeg ville jo gerne væk fra troldene”, tænker han ”men ikke på denne her måde. Jeg ville ønske at Fire og Fem var her. Eller en af de andre”.

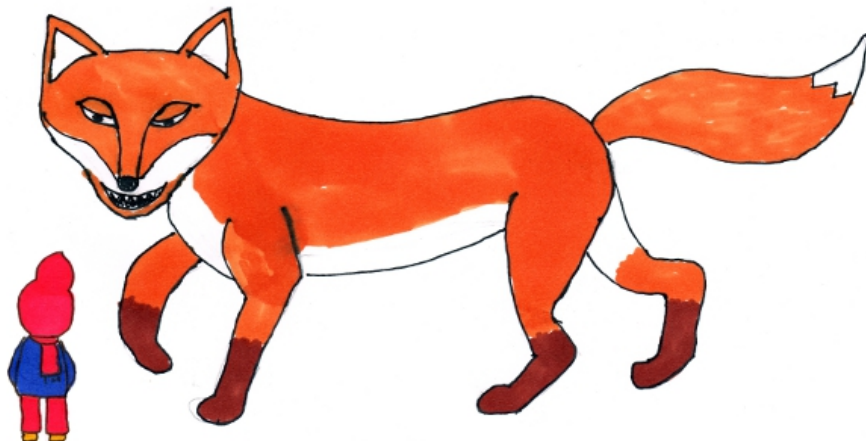
”Nå, men jeg må vel hellere prøve at finde troldene igen”. Og han begynder at traske hen ad stien.

Men pludselig stopper han op. Lidt længere henne på stien står et stort dyr, med rød pels og en meget lang hale. Seks har aldrig set en ræv før, men han ved, at det er sådan en, der står på stien

foran ham, og han ved også, at ræve er farlige for nisser.

Han begynder at gå baglæns, men ræven har set ham, og den smiler til ham på en meget ubehagelig måde.

"Næh, men se en lille nisse" siger den. Jeg troede ikke, at der var flere af den slags i denne del af skoven. Men hvor hyggeligt, er du helt alene?" "Næh nej" stammer Seks, "jeg er sammen med en stor flok trolde, og de er meget stærke.....".

"Mon dog" siger ræven, men den kigger sig alligevel lidt uroligt omkring. Og mens den gør det, benytter Seks lejligheden til at smutte om bag en busk, og på et sekund har han boret sig gennem busken og er kommet ud på den anden side, og nu løber han alt hvad hans små ben kan bære ham væk fra ræven.

Han løber og løber. Og ræven opgiver åbenbart at forfølge ham. Ellers også var det det med trolde, der skræmte den – for væk er den i hvert fald.

Men da Seks endelig stopper for at puste ud, opdager han at han ikke aner, hvor han er. Han er gået vild. Han prøver at huske, hvilken vej han skal gå for at komme hen til stien, men selv om han prøver i alle retninger, kan han ikke finde den.

Seks har aldrig følt sig så alene i verden. "Her er ikke engang nogen dyr, som jeg kan spørge om vej" siger han til sig selv, "og det er ved at blive mørkt". Han snøfter lidt. "Men jeg må jo nok hellere finde mig et træ at klatre op i" tænker han så. "Hvis ræven skulle komme igen". Og han kigger op for at finde et godt træ, måske med en forladt fuglerede som han kan sove i. Men så ser han en stor sort fugl, der kredser rundt oppe i luften. "Måske er det en af troldenes krager" tænker Seks, og han vifter med sit halstørklæde og råber: "Halløj fugl, jeg er her, jeg vil gerne reddes".

Fuglen kredser et par gange mere og så flyver den væk. Seks står lidt fortabt, men så kravler han op på en gren og belaver sig på at måtte blive der om natten. "Og i morgen må jeg prøve at finde trolde", tænker han. "Eller måske vil de prøve at finde mig". Det trøster ham lidt at Trolde mor nok ikke vil efterlade ham helt alene ude i skoven. Men pludselig hører han hurtige lette trin i gennem skoven, og en lidt grov stemme der råber "hej lille nisse eller Seks eller hvad du nu hedder, hvor er du?".

Og da Seks kigger ned, ser han den unge hjort med Troldefrede på ryggen komme springende gennem skoven. "Jeg er her" råber han "her oppe i træet, jeg kommer nu". Og han skynder sig ned af træet og han springer lige fra den nederste gren og ned på hjortens ryg, mens Troldefrede tager et fast tag i hans bluse.

"Trolde mor er helt hys fordi du forsvandt", oplyser Frede "og hvis ikke kragen var kommet tilbage og havde fortalt, hvor du var, skulle vi garanteret have ledt efter dig hele natten". Seks borer sig lidt ned i hjortens varme pels, og han kan høre at den hvisker: "jeg troede at du var stukket af". "Nej" hvisker Seks tilbage ind i dens øre. "Når vi stikker af, gør vi det sammen. Og så skal vi vide hvor vi skal stikke hen. Men foreløbig bliver vi lidt hos trolde".